

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXII. Quid sit Sacramentalis Confessio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

ritate conquirens, tanquàm in phreneticos, August. ad & loethargicos estuat. Quamobrem post ex- Ffest. epif. communicationem non desistendum, non 166. contemnenda salus excommunicati, sed veluti cum phreneticis, & loethargicis agitur, qui ligari, & excitari nolunt; & tamen castigantur, ac stimulantur, ita debet erga excommunicatos perseverare diligentia charitatis.

Estne Confessio, quam frater corripiens à correpto elicit, Sacramentalis?

Quæstio XXI.

Non: Nam ea tandem Sacramentalis est, quæ Sacerdoti vice Christi fit, habens Absolutionem peccatorum annexam, ad quã per correptionem fraternam tandem devenitur; nempe, cum correptus ob contumaciam, Ecclesiæ, hoc est, (si tamen Chryso- stomo, ac aliis Orthodoxis credimus) præfidibus Ecclesiæ denuntiatus, ad cor reuertitur, & eisdem præfidibus sua scelera confitetur, Absolutionis desiderio æstuans: Nã & paulò antè diximus, remissionem peccatorum, quæ à fratre fratri fit, non esse cum potestate clavium confundendam.

Respõsio.

Chryso. in Matth.

Quid est Sacramentalis Confessio?

Quæstio XXII.

Con-

Caput II. De Definitione

Respōsio. **C**onfessio Sacramentalis, est Sacramentalis peccatorum accusatio, ad indulgentiam, virtute clauium obtinendam.

Hæc definitio bona est: Nam cùm definitio debeat causas definiti explicare, ista omnes quatuor causas Confessionis in se complectitur.

In hoc enim, quòd dicitur accusatio, exprimitur forma & substantia Confessionis: Non enim debet esse peccatorum propalatio ad iactantiam, vt illorum, qui lætantur, cùm malè fecerint; neque sufficit simplicem esse narrationem: Sed fieri debet in amaritudine cordis, vt meminerimus Confessionem esse accusationem, quã contra nosmet ipsos apud DEVM, eiusq; Vicarium deponimus.

In hoc verò, quòd dicitur Sacramentalis, distinctio fit à cōtritione, qua pœnitens mente duntaxat sua luget, & execratur peccata.

Sed in hoc quòd ponitur, peccatorum, explicatur materia, & causa agens: Nam peccata, non nisi peccator confiteri potest. Et in hoc differt à Confessione laudis, excellentiæ DEI.

Ac demùm, cùm adhibetur, ad indulgentiã obtinendam, explicatur finis, quo differt à criminali Confessione, quæ sæpe ordinatur ad supplicium: Nam, etsi nonnunq̃ Sacramentalis Confessio ex timore nascatur, debet tamen spe veniæ ex charitate procedere.

Dum

Dum verò tandem additur, virtute clauium Ecclesiæ obtinendam, designatur Iudex; nempe proprius Sacerdos, qui virtute clauium, reum absoluit.

Quænam est Materia Confessionis?

Quæstio

XXIII.

Responsio.

Materia Cōfessionis duplex est, Propinqua, & Remota; sicut in statuis confandis, propinqua materia est metallū, aqua verò remota.

Remota materia sunt poenitentis peccata, quatenus tamen detestanda, & reiicienda sunt, non quatenus amplectenda. At quāuis ea poenitēs detestetur; materiam tamen præbent Confessionis faciendæ: Nam & mali corruptiq; in corpore humores pharacis adhibendis materiam præbent, vt expellantur è corpore, non vt permaneant.

Proxima autem materia, sunt actus ipsius poenitentis, nimirum, cōtritio, Confessio & Satisfactio, cum de præteritis sceleribus contritus, firmo etiam proposito, non solum à peccatis omnibus abstinendi, verumetiam de illis satisfaciendi, ad Confessionem accedit. Actiones ergo poenitentis, materia huius sacramenti sunt, & eiusdem quoque partes integrantes.

Tenetur ne homo originale peccatum, in quo conceptus est, confiteri?

Quæstio

XXIIII.

Origi-